

Sygn. akt: KIO 221/26

WYROK

Warszawa, dnia 27 marca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Skrzyszewski

Protokolant: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 marca 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 16 stycznia 2026 r. przez wykonawcę GammaSoft sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie w postępowaniu prowadzonym przez Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego w postępowaniu o sygn. akt KIO 221/26 wykonawcy Protaktyn 4 sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy

orzeka:

1. oddala odwołanie,

2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę GammaSoft sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę GammaSoft sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie tytułem wpisu od odwołania,

2.2. zasądza od wykonawcy GammaSoft sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie na rzecz Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Lublinie kwotę 3 991 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika i zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący.....

Sygn. akt: KIO 221/26

Uzasadnienie

Zamawiający: Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie wszczął postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pod nazwą: Dostawa systemu informatycznego do gromadzenia i przetwarzania internetowych ofert pracy oraz realizacja i opracowanie badania ofert pracy (II) numer postępowania: ZP.262.36.2025.MSD.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało dokonane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 708914-2025.

W dniu 7 stycznia 2026 r. Odwołujący: GammaSoft sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie powziął wiadomość o wyborze najkorzystniejszej oferty wykonawcy konkurencyjnego Protaktyn 4 sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy, zwanego dalej Przystępującym lub Protaktyn 4 sp. z o.o.

W dniu 16 stycznia 2026 r. Odwołujący wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wobec:

1. czynności wyboru oferty Protaktyn 4 sp. z o.o. jako oferty najkorzystniejszej,

2. zaniechania odrzucenia oferty Protaktyn 4 sp. z o.o.,

3. dokonania przez Zamawiającego niedopuszczalnej poprawy treści oferty tego wykonawcy na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 wraz ze zm.), zwanej dalej ustawą Pzp.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp – poprzez zaniechanie odrzucenia oferty zawierającej błąd w obliczeniu ceny,

2. art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp – poprzez błędne uznanie, że w ofercie wystąpiła oczywista omyłka pisarska i dokonanie niedopuszczalnej poprawy treści oferty,

3. art. 223 ust. 1 ustawy Pzp – poprzez ingerencję w treść oferty po upływie terminu składania ofert,

4. art. 16 pkt 1 ustawy Pzp – poprzez naruszenie zasad przejrzystości oraz równego traktowania wykonawców.

Odwołujący wnosił o:

1. uwzględnienie odwołania w całości,

2.unieważnienie czynności wyboru oferty Protaktyn 4 sp. z o.o.,
3.nakazanie Zamawiającemu odrzucenia oferty Protaktyn 4 sp. z o.o.,
4.nakazanie Zamawiającemu dokonania ponownej oceny ofert,
5.zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów wpisu od odwołania, zgodnie z art. 557 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Odwołujący zwrócił uwagę, że w piśmie skierowanym do Zamawiającego wskazał, że:

- Zamawiający uznał tę rozbieżność za oczywistą omyłkę pisarską,
- Zamawiający samodzielnie dokonał poprawy oferty na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp,
- Zamawiający przyjął, że „mógł bez problemu ustalić jakie były rzeczywiste intencje Wykonawcy”.

Zdaniem Odwołującego - powyższe stanowisko Zamawiającego jest nieprawidłowe i sprzeczne z ustawą Pzp.

W swoim odwołaniu Odwołujący wywodził brak podstaw do uznania błędu w ofercie Protaktyn 4 sp. z o.o. za oczywistą omyłkę pisarską.

Zauważył, że Zamawiający w odpowiedzi skierowanej do Odwołującego wskazał, że uznał rozbieżność w zakresie ceny oferty Protaktyn 4 sp. z o.o. za oczywistą omyłkę pisarską i dokonał jej poprawy na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp.

Odwołujący zaznaczył, że w ofercie Protaktyn 4 sp. z o.o. wskazano jednocześnie:

- cenę brutto w wysokości 1 053 450,00 zł,
- cenę netto w wysokości 1 295 743,50 zł.

Według Odwołującego - już na pierwszy rzut oka wartości te pozostają ze sobą w sprzeczności, albowiem cena netto jest wyższa od ceny brutto, co samo w sobie uniemożliwia jednoznaczne ustalenie wynagrodzenia wykonawcy na podstawie treści oferty złożonej w terminie składania ofert.

Wskazał na okoliczność, że z treści oferty nie wynika, która z powyższych kwot miała stanowić rzeczywistą cenę ofertową wykonawcy. Na podstawie samej oferty możliwe były bowiem co najmniej dwie odmienne, logicznie spójne interpretacje:

- że prawidłowo określona została cena netto, natomiast błędnie obliczona została cena brutto,
- albo że prawidłowo określona została cena brutto, natomiast błędnie wskazana została cena netto.

Argumentował, że każda z powyższych interpretacji prowadziłaby do odmiennej wartości wynagrodzenia, a tym samym do odmiennego wyniku postępowania. Oznacza to, że ustalenie „prawidłowej” ceny oferty wymagało dokonania wyboru pomiędzy alternatywnymi treściami oferty, a więc przeprowadzenia interpretacji oświadczenia woli wykonawcy. Co więcej, żadna z tych interpretacji nie wynika wprost z treści oferty, lecz wymaga przypisania znaczeń dokonanych przez Zamawiającego.

Dodatkowo wskazał, że formularz ofertowy udostępniony przez Zamawiającego nie przewidywał żadnych innych pól ani zestawień, z których mogłyby wynikać kwoty składowe ceny lub sposób jej obliczenia. Oferta nie zawierała tabel rozbicia ceny na etapy, pozycje ani elementy składowe, nie przewidywała również podania ceny brutto lub netto w zapisie słownym.

Tym samym – w ocenie Odwołującego - Zamawiający nie dysponował żadnymi dodatkowymi informacjami wynikającymi z formularza oferty, które pozwalałyby jednoznacznie ustalić, która z podanych kwot miała charakter prawidłowy. Brak takich danych potwierdza, że ustalenie „właściwej” ceny nie wynikało z treści oferty, lecz było efektem samodzielnej interpretacji dokonanej przez Zamawiającego.

W związku z tym Odwołujący podniósł, że tego rodzaju sytuacja wyklucza możliwość zakwalifikowania błędu jako oczywistej omyłki pisarskiej. Oczywista omyłka pisarska to bowiem taka, która jest jednoznaczna, widoczna bez potrzeby interpretacji i której poprawienie nie wymaga dokonywania jakichkolwiek założeń co do intencji wykonawcy. W niniejszej sprawie Zamawiający nie mógł poprawić oferty bez uprzedniego rozstrzygnięcia, która z dwóch sprzecznych kwot jest właściwa.

Niezależnie od powyższego, Odwołujący stwierdził, że Zamawiający błędnie przyjął, że istnienie relacji matematycznej pomiędzy wskazanymi kwotami – odpowiadającej stawce podatku VAT – uprawniało do dokonania ich poprawy poprzez przypisanie jednej wartości do ceny netto, a drugiej do ceny brutto. Sam fakt istnienia logicznej relacji matematycznej pomiędzy dwiema wartościami nie oznacza bowiem, że wartości te mogą zostać zamienione miejscami bez ingerencji w treść oferty.

Wyjaśnił, że cena netto oraz cena brutto stanowią odrębne elementy oferty i pełnią różne funkcje prawne, a

przyjęcie, że Zamawiający może swobodnie „zamienić” te wartości miejscami, prowadziłoby do niedopuszczalnej sytuacji, w której Zamawiający rekonstruuje ofertę wykonawcy w oparciu o własne założenia, a nie jednoznaczną treść złożonego oświadczenia woli.

W konsekwencji, Odwołujący przekonywał, że dokonana przez Zamawiającego poprawa oferty Protaktyn 4 sp. z o.o. nie mieściła się w granicach art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, lecz stanowiła niedopuszczalną ingerencję w treść oferty po upływie terminu składania ofert. Oferta ta jako zawierająca nieusuwalną sprzeczność w zakresie ceny, powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp.

Podkreślił przy tym, że w realiach niniejszej sprawy nie było możliwe dokonanie poprawy oferty bez uprzedniego wyboru jednej z alternatywnych treści oferty, co samo w sobie przesądza o niedopuszczalności zastosowania art. 223 ust. 2 pkt 1 Pzp.

W piśmie z dnia 13 lutego 2026 r. Zamawiający udzielił odpowiedzi na odwołanie, wskazując, że po zapoznaniu się z treścią odwołania, poddał stawiane w odwołaniu zarzuty wnikliwej analizie, w następstwie której nie uwzględnił zarzutów odwołującego.

W związku z powyższym Zamawiający wnosił o:

1)oddalenie odwołania w całości,

2)zasądzenie od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego, przedstawionych przez Zamawiającego na rozprawie.

Zdaniem Zamawiającego zarzuty przedstawione przez Odwołującego nie zasługują na uwzględnienie.

Zamawiający zwrócił uwagę, że głównym zarzutem Odwołującego jest fakt uznania przez Zamawiającego, wpisania przez Protaktyn 4 sp. z o.o. cen brutto i netto w niewłaściwych miejscach formularza ofertowego, za oczywistą omyłkę pisarską. Treść formularza ofertowego wskazuje, iż był on prosty, nie wymagał wypisywania żadnych innych pozycji kwotowych czy też słownych oprócz wpisania cyfr określających kwoty brutto i netto obliczone z uwzględnieniem obowiązującego 23% Vat na dostawę objętą zamówieniem.

W trakcie badania ofert Zamawiający od razu zauważył, iż wyliczone przez Protaktyn 4 sp. z o.o. kwoty zostały wpisane w niewłaściwym miejscu. Założył jednocześnie, iż zostały one analogicznie jak w innych ofertach prawidłowo obliczone, na podstawie odpowiednich wyliczeń, których Zamawiający nie wymagał w ofercie. W każdym formularzu ofertowym złożonym przez Wykonawców kwota brutto od netto różni się dokładnie kwotą 23% Vat wyliczoną z kwoty netto.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów Zamawiający podniósł, że nie można zgodzić się z twierdzeniem Odwołującego, iż w przedmiotowej sprawie istnieją przesłanki do odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, ponieważ nie mamy tutaj do czynienia z ofertą zawierającą błędy w obliczeniu ceny lub kosztu. Mamy do czynienia z nieprawidłowym miejscem wpisania obliczonych cen, a więc z oczywistą omyłką pisarską. Zamawiający biorąc to pod uwagę nie miał wątpliwości co do tego która kwota jest ceną brutto, a która ceną netto zaoferowaną przez Protaktyn 4 sp. z o.o., a na pewno nie miał podstaw do uznania, iż nie może poprawić w treści formularza ofertowego omyłki pisarskiej zgodnie z art. 223 ust. 2 pkt 1 Pzp, co też uczynił informując o tym w dniu 28 listopada 2025 r. Protaktyn 4 sp. z o.o. (ZP.262.36.2025.MSD):

„W toku badania i oceny ofert Zamawiający dostrzegł oczywistą omyłkę pisarską w postaci zamiany miejscami wartości netto i brutto – w formularzu ofertowym wartości netto i brutto zostały wpisane odwrotnie. Wobec powyższego Zamawiający dokonuje poprawy ceny oferty w następujący sposób (wartości poprawione pogrubiono):

Było:

Za wykonanie przedmiotu zamówienia oferujemy cenę w kwocie łącznej brutto: 1 053 450,00 PLN, wartość netto 1 295 743,50 PLN Poprawiono na:

Za wykonanie przedmiotu zamówienia oferujemy cenę w kwocie łącznej brutto: 1 295 743,50 PLN, wartość netto 1 053 450,00 PLN”.

Zaznaczył przy tym, co również mogło mieć wpływ na wystąpienie oczywistej omyłki pisarskiej, iż Zamawiający nietypowo sformułował formularz ofertowy pozostawiając do wpisania najpierw wartość brutto, a dopiero później wartość netto. Fakt ten również może świadczyć o błędnej kolejności kwot, a nie ich nieprawidłowym wyliczeniu skutkującym odrzuceniem oferty.

Wyjaśnił, że wyniku poprawy oczywistej omyłki pisarskiej Zamawiający przeniósł kwoty na właściwe miejsce nie dokonując dodatkowych wyliczeń na formularzu ofertowym.

Zwrócił uwagę, że Krajowa Izba Odwoławcza wielokrotnie wskazywała, że formalizm postępowań nie może przeważać nad celem zamówienia. Jeśli błąd jest widoczny „gołym okiem” i wiadomo, jak go naprawić na podstawie samej treści oferty, Zamawiający musi go poprawić, a nie odrzucać ofertę. Kluczowym argumentem jest prymat merytorycznej zawartości oferty nad jej formalną stroną oraz obowiązek Zamawiającego do ratowania ofert dotkniętych nieistotnymi błędami. Orzecznictwo KIO wskazuje, że jeśli błąd jest widoczny, a sposób jego naprawy jest jednoznaczny, Zamawiający ma obowiązek, a nie tylko prawo, do dokonania poprawki. Powyższe stanowisko Krajowa Izba Odwoławcza potwierdziła w wyroku z dnia 18 marca 2025 r. KIO 697/25 w którym uznała, że oferta zawierająca oczywistą omyłkę dostrzeżoną „na pierwszy rzut oka” musi zostać poprawiona, a jej zaniechanie prowadziłoby do porównywania ofert nieporównywalnych. Analogicznie wypowiedziała się Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 29 lipca 2021 r. KIO 1716/21 twierdząc, iż: „Za oczywistą uznaje się omyłkę, która jest wyraźnie zauważalna, nie budzi wątpliwości i jest możliwa do poprawy w jeden sposób, bez potrzeby dokonywania przez zamawiającego dodatkowych ustaleń, czy pozyskiwania wyjaśnień od wykonawcy. Oczywista omyłka pisarska dotyczy zatem takich błędów, które są łatwe do zauważenia, a oczywistość omyłki, rozumianej jako określona niedokładność, nasuwa się każdemu. Może to być błąd pisarski, logiczny, przypadkowe przeoczenia lub inna niedokładność, która nasuwa się każdemu, a przez dokonanie poprawy tej omyłki, właściwy sens oświadczenia pozostaje bez zmian. Poprawa omyłki polega na wprowadzeniu zmian skutkujących przywróceniem zamierzonego brzmienia, w miejsce omyłkowego, nie może przy tym prowadzić do doprowadzenia do zaoferowania innego przedmiotu zamówienia, do zmiany oświadczenia woli wykonawcy.”.

Zdaniem Zamawiającego - zamiana pól brutto/netto jest nieistotną niezgodnością z dokumentami zamówienia. Skoro zastosowano poprawną stawkę VAT (we wszystkich ofertach taką samą), a relacja matematyczna między liczbami pasuje do „odwróconych” pól, to intencja wykonawcy jest oczywista.

Zamawiający oświadczył, że w przedmiotowej sprawie dokładnie, od początku wiedział która kwota jest tą „właściwą” (nie wynika to z innych dokumentów), poprawa błędu nie wiązała się z koniecznością zgadywania intencji wykonawcy, a zamiana kwot miejscami przy braku zmiany wartości wpisanych kwot nie stworzyła nowej ceny, której nie da się logicznie uzasadnić.

Wyjaśnił, że poprawienie omyłki nie było poprzedzone wyjaśnieniami w trybie art. 223 ust. 1 Pzp, co dowodzi, że omyłka była tak oczywista, iż Zamawiający nie musiał o nic pytać. Zawiadomienie o poprawieniu omyłki miało charakter informacyjny, nie zainicjowało żadnych negocjacji (zakazanych przez art. 223 ust. 1 Pzp), a jedynie potwierdziło widoczny stan faktyczny. Zgodnie z linią orzeczniczą (m.in. wyrok z 16 sierpnia 2021 r. KIO 2324/21) fakt, że wykonawca wskazuje na błąd, który i tak jest dostrzegalny dla Zamawiającego, nie odbiera tej omyłce przymiotu oczywistości.

Argumentował, że w kwestii naruszenia art. 223 ust. 1 Pzp - wbrew twierdzeniom Odwołującego, działanie Zamawiającego nie stanowiło naruszenia wskazanego przepisu, lecz było realizacją ustawowego obowiązku wynikającego z art. 223 ust. 2 pkt 1 Pzp. Analiza formularza ofertowego Wykonawcy wskazuje na zaistnienie podręcznikowego przykładu oczywistej omyłki pisarskiej. Zastosowanie prostej operacji matematycznej przy uwzględnieniu stawki 23%Vat wskazuje: $1\ 053\ 450,00\ \text{zł} \times 23\% (242\ 293,50\ \text{zł}) = 1\ 295\ 743,50\ \text{zł}$.

Powyższe wyliczenie – w ocenie Zamawiającego - dowodzi, że kwoty wskazane przez Wykonawcę są prawidłowe pod względem rachunkowym, a błąd polegał wyłącznie na omyłkowym, zamiennym wpisaniu ich w pola „netto” i „brutto”. Błąd ten miał charakter manifestacyjny – był widoczny *prima facie* dla każdego profesjonalnego uczestnika obrotu, gdyż przy zastosowaniu wskazanej w ofercie stawki podatku VAT, relacja matematyczna między wpisanymi kwotami wprost wskazywała na ich omyłkowe zamienienie miejscami.

W konsekwencji, nie może być mowy o naruszeniu art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp (błąd w obliczeniu ceny), gdyż cena została obliczona poprawnie, a jedynie błędnie przypisana do rubryk formularza. Odrzucenie oferty w takim stanie faktycznym byłoby przykładem skrajnego formalizmu, który orzecznictwo KIO (np. wyrok z dnia 16 sierpnia 2021 r. KIO 2324/21) nakazuje eliminować, jeśli treść oświadczenia woli Wykonawcy jest możliwa do jednoznacznego ustalenia.

Zdaniem Zamawiającego - bezzasadny jest również zarzut naruszenia art. 223 ust. 1 ustawy Pzp poprzez ingerencję w treść oferty po upływie terminu składania ofert. W niniejszym stanie faktycznym nie doszło do żadnej zmiany merytorycznej zawartości oferty, a jedynie do rektyfikacji sposobu prezentacji danych, które w ofercie były już zawarte. Zamawiający nie negocjował z Wykonawcą ceny ani nie pozwolił mu na jej kształtowanie po otwarciu ofert. Proces poprawy omyłki odbył się w sposób autonomiczny i jednostronny przez Zamawiającego, na podstawie obiektywnego testu matematycznego:

1) wartości liczbowe (1 053 450,00 zł oraz 1 295 743,50 zł) były niezmiennie od momentu złożenia oferty,

2)relacja między nimi jest stała i wynika z przepisów prawa podatkowego oraz treści oferty,

3)Zamawiający nie wytworzył nowej ceny, a jedynie skorygował oczywistą omyłkę w przypisaniu tych wartości do odpowiednich rubryk.

Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie (m.in. wyrok z 16 października 2020 r. KIO 2161/20), poprawienie omyłki, która jest możliwa do ustalenia na podstawie danych z samej oferty, nie stanowi jej niedozwolonej zmiany, lecz jest czynnością zmierzającą do odtworzenia rzeczywistej woli Wykonawcy w dniu składania ofert. Działanie Zamawiającego było zatem w pełni transparentne i nie naruszyło integralności złożonego oświadczenia woli. Miejsce wpisania „brutto/netto” to jedynie techniczne opakowanie dla ceny, a istotą oferty jest wartość ekonomiczna, która w obu przypadkach (przed i po poprawie) operuje na tych samych liczbach. Stanowisko Zamawiającego jest zgodnie również ze stanowiskiem KIO, która w wyroku KIO 3343/23 z dnia 24 listopada 2023 r. wskazała na okoliczności, które umożliwiają konwalidację skutków niedołożenia przez wykonawcę należytej staranności przy sporządzaniu treści oferty.

Przekonywał, że właśnie zastosowane działanie Zamawiającego, poprzez przywrócenie poprawnego układu kwot brutto oraz netto świadczy o tym, iż Zamawiający działał w celu ochrony uczciwej konkurencji i wyboru oferty rzeczywiście najkorzystniejszej. Tak więc niezasadny i całkowicie chybiony jest zarzut naruszenia art. 16 pkt 1 Pzp. Odwołujący błędnie utożsamia zasadę równego traktowania wykonawców z bezwzględnym formalizmem, podczas gdy w rzeczywistości to zaniechanie poprawy oczywistej omyłki stanowiłoby naruszenie podstawowych zasad zamówień publicznych. Zasada równego traktowania oznacza obowiązek identycznego traktowania wykonawców znajdujących się w tej samej sytuacji. W przedmiotowym postępowaniu każdy wykonawca, którego oferta zawierałaby omyłkę o charakterze oczywistym (wynikającą z obiektywnych i matematycznych przesłanek), zostałby potraktowany w ten sam sposób – na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp. Zamawiający nie przyznał Wykonawcy żadnego przywileju, a jedynie wypełnił ustawowy obowiązek doprowadzenia oferty do stanu zgodności z oczywistą intencją, wynikającą wprost z jej treści. W kontekście zasady przejrzystości, Zamawiający działał w sposób w pełni przewidywalny i jawny. Dokonana poprawa opierała się na obiektywnym teście rachunkowym który jest weryfikowalny dla każdego uczestnika postępowania. Przejrzystość postępowania nie ucierpiała, ponieważ mechanizm poprawy był logiczny, jednokierunkowy i nie pozostawiał pola do uznaniowości. Przeciwnie, odrzucenie oferty najkorzystniejszej z powodu czysto technicznej pomyłki w rozmieszczeniu kwot (przy zachowaniu ich poprawnej wartości merytorycznej) prowadziłoby do naruszenia zasady uczciwej konkurencji poprzez eliminację wykonawcy z przyczyn nieodnoszących się do jakości czy ceny jego świadczenia, a jedynie do błędu edytorskiego. Jak wskazuje KIO - formalizm postępowania nie może być celem samym w sobie i nie może prowadzić do eliminacji ofert, których treść jest możliwa do ustalenia w sposób niebudzący wątpliwości. Zasada równego traktowania (art. 16 pkt 1 Pzp) nie może być interpretowana w oderwaniu od obowiązku poprawiania omyłek (art. 223 ust. 2 Pzp). Przepisy te współistnieją, a art. 223 Pzp jest narzędziem służącym właśnie realizacji sprawiedliwej oceny ofert. Wybór oferty droższej tylko dlatego, że tańszy wykonawca zamienił rubryki netto/brutto (mimo poprawnego wyliczenia kwot), godziłoby w zasadę efektywności i gospodarności, co również jest elementem przejrzystego wydatkowania środków. Należy podkreślić, iż Zamawiający nie „wybrał” sobie tej poprawki – on był do niej zmuszony przez liczby. Przejrzystość polega na tym, że każdy na miejscu Zamawiającego musiałby dojść do tego samego wniosku.

Zdaniem Zamawiającego - Odwołujący bezpodstawnie zarzucił Zamawiającemu naruszenie wskazanych przepisów ustawy Pzp w powyżej przedstawionych okolicznościach. W związku z tym, Zamawiający wnosi jak na wstępie.

W piśmie procesowym z dnia 13 lutego 2026 r. Przystępujący wnosił o oddalenie odwołania w całości.

Przystępujący wskazał, że składając swoją ofertę omyłkowo zamienił miejscami kwotę netto i kwotę brutto - wpisując ją w formularzu w następujący sposób: (...)

Przystępujący wyjaśnił, że dokonał tej omyłki czysto mechanicznie – zazwyczaj bowiem najpierw podaje się wartość netto, a następnie dolicza VAT i podaje kwotę brutto. W niniejszej sprawie Zamawiający ukształtował formularz ofertowy odwrotnie, tj. wymagając najpierw podania kwoty brutto, a następnie netto, co Przystępujący omyłkowo przeoczył.

Zwrócił uwagę, że Zamawiający, pismem z dnia 28 listopada 2025 roku, działając na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp zawiadomił o poprawieniu oczywistej omyłki pisarskiej polegającej na zamianie miejscami wartości netto i brutto. Wobec tego Zamawiający dokonał poprawy ceny oferty w następujący sposób:

Było:

Za wykonanie przedmiotu zamówienia oferujemy cenę w kwocie łącznej brutto: 1 053 450,00 PLN, wartość netto 1 295 743,50 PLN

Poprawiono na:

Za wykonanie przedmiotu zamówienia oferujemy cenę w kwocie łącznej brutto: 1 295 743,50 PLN, wartość netto 1 053 450,00 PLN.

Następnie, w dniu 7 stycznia 2026 roku, Zamawiający poinformował o wyborze oferty Przystępującego, jako najkorzystniejszej, z czym nie zgodził się Odwołujący zarzucając, że poprawienie omyłki w ofercie Przystępującego stanowiło niedopuszczalną ingerencję w treść oferty po upływie terminu składania ofert. Z wniesionym odwołaniem nie sposób się jednak zgodzić.

Przystępujący podniósł, że w istocie popełnił omyłkę przy wpisywaniu w treść formularza ofertowego kwoty netto i brutto – po prostu zamienił je kolejnością, wpisał odwrotnie. Tego typu omyłka jest jednak oczywista, widoczna na pierwszy rzut oka i do jej poprawy – wbrew twierdzeniom Odwołującego - nie jest wymagana jakaś szczególna interpretacja czy przeliczenia. Zamawiający nie musiał decydować która wartość jest „prawidłowa” i dokonywać jakichkolwiek dalszych obliczeń, o których Odwołujący pisze na str. 3 odwołania.

Kwoty wskazane przez Przystępującego pozostają bowiem w oczywistej relacji matematycznej odpowiadającej stawce VAT 23%: $1\ 053\ 450,00\ \text{zł} + 23\% = 1\ 295\ 743,50\ \text{zł}$. Świadczy to jednoznacznie o tym, że doszło do mechanicznej zamiany pól netto i brutto w formularzu ofertowym, a rzeczywistą intencją była cena netto 1 053 450,00 zł oraz cena brutto 1 295 743,50 zł.

Według Przystępującego - nie wystąpił zatem jakikolwiek błąd rachunkowy ani błąd w kalkulacji wynagrodzenia, który uzasadniałby odrzucenie oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Przeciwnie – podane w ofercie wartości są matematycznie w pełni spójne i poprawne, a ich relacja dokładnie odpowiada stawce podatku VAT właściwej dla przedmiotu zamówienia. Rzekoma nieprawidłowość dotyczyła wyłącznie przypisania kwot do niewłaściwych rubryk formularza (zamiana netto i brutto), a nie sposobu obliczenia ceny, a zatem nie ma żadnych podstaw do zastosowania art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w tej sprawie.

Dalej Przystępujący wskazał, że Odwołujący błędnie twierdzi, że z treści oferty nie można było ustalić rzeczywistej wartości oferty. Po pierwsze, wskazanie ceny netto wyższej niż brutto jest logicznie niemożliwe przy dodatniej stawce VAT (a w systemie podatkowym ujemne stawki VAT nie występują) – już to samo w sobie na pierwszy rzut oka wskazuje na oczywistą omyłkę techniczną polegającą na zamianie miejsc.

Ponadto, bezsprzecznie obie wpisane w formularzu ofertowym kwoty tworzą jednoznaczne i jedyne możliwe obliczenie matematyczne (netto + VAT = brutto). Nie istnieją „dwie równorzędne interpretacje”, jak twierdzi Odwołujący, bowiem sprzeczne z jakąkolwiek logiką byłoby przyjęcie, że Przystępując zamierzał zaoferować cenę brutto niższą od ceny netto – jest to po prostu niemożliwe.

Po trzecie, Przystępujący zaznaczył, że omyłka miała charakter czysto mechaniczny – polegała na zamianie miejscami dwóch wartości liczbowych, bez jakiegokolwiek zmiany ich wysokości, co widać już na pierwszy rzut oka.

W świetle powyższego Zamawiający był uprawniony do poprawy omyłki, gdyż art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp pozwala Zamawiającemu na poprawienie oczywistych omyłek pisarskich. Do zastosowania tego przepisu musi być spełniony i charakter "pisarski" omyłki (polegający w niniejszej sprawie na przestawieniu cyfr) i przymiot "oczywistości", która jak wskazano wyżej została spełniona.

Omyłka była oczywista i dostrzegalna na pierwszy rzut oka na podstawie samej oferty. Poprawa tej omyłki nie prowadziła do jakiegokolwiek negocjacji czy modyfikacji oświadczenia woli Przystępującego, bowiem intencja Przystępującego co do wartości złożonej oferty była możliwa do jednoznacznego ustalenia. W tym stanie rzeczy poprawa omyłki polegała na odczytaniu jej rzeczywistej treści poprzez prawidłowe przyporządkowanie istniejących już w ofercie kwot. Zamawiający nie musiał dokonywać jakichkolwiek zmian czy przeliczeń, a zatem Zamawiający nie wprowadził żadnej nowej wartości do oferty.

Przystępujący argumentował, że wbrew twierdzeniom Odwołującego poprawienie przez Zamawiającego oczywistej omyłki w ofercie Przystępującego nie naruszało również zasad przejrzystości oraz równego traktowania wykonawców. Wręcz przeciwnie – dorzucenie oferty wyłącznie z powodu mechanicznej zamiany pól formularza, mimo jednoznacznej intencji Przystępującego oraz spójności matematycznej ceny, prowadziło do nadmiernego formalizmu i eliminacji z postępowania oferty najkorzystniejszej.

Zdaniem Przystępującego - Odwołujący dąży w istocie do odrzucenia oferty konkurencyjnej z przyczyn czysto

formalnych, pomimo że rzeczywista cena ofertowa była możliwa do jednoznacznego ustalenia na podstawie treści oferty. W orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej podkreśla się, że postępowania o udzielenie zamówienia publicznego charakteryzują się wysokim stopniem sformalizowania, jednak formalizm ten nie może być celem samym w sobie, prowadząc do odrzucenia oferty z błędnego powodu.

W konsekwencji powyższego Przystępujący stwierdził, że oferta Przystępującego nie zawiera błędu w obliczeniu ceny, bowiem zawierała jedynie oczywistą omyłkę polegającą na zamianie kwoty netto i brutto. Omyłka ta była jednak widoczna na pierwszy rzut oka, przez co umożliwiła jednoznaczne ustalenie rzeczywistej intencji Przystępującego co do wysokości jego ceny ofertowej. Z tego powodu Zamawiający w prawidłowy sposób poprawił omyłkę – skorygował treść oferty w dozwolony sposób, bez ingerencji w jej treść merytoryczną.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności w oparciu o treść akt sprawy odwoławczej, w tym treść Specyfikacji Warunków Zamówienia, zwanej dalej SWZ, odwołania, oferty Przystępującego, pisma Zamawiającego z dnia 28 listopada 2025 r. o zawiadomieniu Przystępującego o poprawieniu w jego ofercie oczywistej omyłki, odpowiedzi Zamawiającego na odwołanie z dnia 13 lutego 2026 r., pisma procesowego Przystępującego z dnia 13 lutego 2026 r. wraz załączonymi dowodami, jak również na podstawie złożonych przez strony wyjaśnień i uczestnika Izba postanowiła odwołanie oddalić.

Odwołanie nie zawierało braków formalnych, wpis został przez Odwołującego uiszczony, zatem odwołanie podlegało rozpoznaniu.

Przechodząc do merytorycznego omówienia przedmiotowej sprawy Izba po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego Izba nie doszukała się w działaniach Zamawiającego naruszenia przepisów art.16 pkt 1, art.223 ust.1, art.223 ust.2 pkt 1, ustawy Pzp.

Rozpoznając meritum przedmiotowej sprawy należy wskazać, że podstawowym istotnym zagadnieniem wymagającym rozstrzygnięcia była kwestia oceny czy Zamawiający w sposób prawem przewidziany dokonał poprawienia oczywistej omyłki pisarskiej w ofercie Przystępującego czy też oferta tego wykonawcy powinna zostać odrzucona z powodu wystąpienia w niej błędu w obliczeniu ceny.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła, że w formularzu ofertowym Przystępujący oświadczył, że za wykonanie przedmiotu zamówienia oferuje cenę w kwocie łącznej brutto: 1 053 450,00 PLN, wartość netto 1 295 743,50 PLN.

Następnie Izba stwierdziła, że Zamawiający w piśmie z dnia 28 listopada 2025 r. zawiadomił Przystępującego o poprawieniu w ofercie oczywistej omyłki na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 1 ustawy PZP.

Jako uzasadnienie Zamawiający podał, że w toku badania i oceny ofert dostrzegł oczywistą omyłkę pisarską w postaci zamiany miejscami wartości netto i brutto – w formularzu ofertowym wartości netto i brutto zostały wpisane odwrotnie.

Wobec powyższego Zamawiający dokonał poprawy ceny oferty w następujący sposób (wartości poprawione pogrubiono):

Było: Za wykonanie przedmiotu zamówienia oferujemy cenę w kwocie łącznej brutto: 1 053 450,00 PLN, wartość netto 1 295 743,50 PLN

Poprawiono na: Za wykonanie przedmiotu zamówienia oferujemy cenę w kwocie łącznej brutto: 1 295 743,50 PLN, wartość netto 1 053 450,00 PLN.

W związku z zaistnieniem powyższego stanu faktycznego wymaga wskazania, że stosownie do art.223 ust.2 pkt 1 ustawy Pzp Zamawiający poprawia w ofercie oczywiste omyłki pisarskie.

Omawiając powyższy przepis obowiązującego prawa należy również zaznaczyć, że stanowi on *lex specialis* w stosunku do przepisu art.223 ust.1 zd.1 ustawy Pzp przewidującego zakaz prowadzenia negocjacji pomiędzy zamawiającym a wykonawcą, co jednak nie oznacza, że sama instytucja dopuszczająca poprawienie w ofercie oczywistych omyłek pisarskich ma charakter *pertractacji*.

Według zapatrywania Izby – Zamawiający zatem miał dostateczną podstawę prawną do przyjęcia, że dokonanie wpisu w formularzu cenowym przez Przystępującego ceny netto w miejscu ceny brutto stanowiło taki oczywiście omyłkowy zapis cenowy, który należało wyeliminować przy zastosowaniu powołanego wyżej przepisu art. 223 ust.2 pkt 1 ustawy Pzp.

Z wyjaśnień Zamawiającego wynika w sposób jednoznaczny, że dostrzeżenie przedmiotowej omyłki nastąpiło bezpośrednio po zapoznaniu się przez niego z przedstawioną w ofercie Przystępującego ceną i dokonaniu prostego

przeliczenia relacji dwóch podanych w formularzu wartości w odwrotnej kolejności, co dało prawidłowy wynik.

Jednocześnie na uwagę zasługuje, że jest faktem notoryjnym okoliczność, że cena brutto zawsze musi być większa lub równa w stosunku do ceny netto, co zostało również przez Zamawiającego dostrzeżone, przy ocenie oferty Przystępującego i miało wpływ na skorzystanie przez niego z cyt. wyżej przepisu art.223 ust.2 pkt 1 ustawy Pzp.

W przekonaniu Izby - Odwołujący nie udowodnił, że Zamawiający w jakikolwiek sposób prowadził z Przystępującym negocjacje lub zmienił treść jego oferty, a także Odwołujący przyznał, że nie kwestionuje dokonanego wyliczenia ceny przez Przystępującego (vide: odpowiedź pełnomocnika Odwołującego na pytanie Składu Orzekającego na rozprawie, 00:18:33 e-protokół).

W związku z powyższym należało uznać, że wykreowane przez Odwołującego stanowisko oparte było jedynie na jego wewnętrznym przekonaniu o możliwości wystąpienia błędu w obliczeniu ceny w oderwaniu rzeczywistej woli Przystępującego oraz od oczywistych spostrzeżeń Zamawiającego dokonanych w trakcie oceny oferty Przystępującego, które doprowadziły go do poprawienia omyłki pisarskiej.

Wymaga wskazania, że zastosowanie przepisu art.226 ust.1 pkt 10 ustawy Pzp, który stanowi, że Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli zawiera błędy w obliczeniu ceny lub kosztu, może wystąpić jedynie w sytuacji wystąpienia błędu w obliczeniu ceny polegającego na niezgodności w wyliczeniu ceny ofertowej według zasad wynikających ze Specyfikacji Warunków Zamówienia.

W tym przypadku sam Odwołujący przyznał, że formularz nie zawierał szczegółowego rozbicia na inne ceny jednostkowe, a zatem nie mógł wystąpić błąd w obliczeniu ceny.

W tym stanie rzeczy Izba na podstawie art. 553 ustawy Pzp postanowiła oddalić odwołanie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i art.576 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania .

Przewodniczący:.....